

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Epitome & cohærentia Tractatum præcedentium in una demonstratione
evidentii, quâ omnes Sectæ in toto orbe à Religione Romana dissidentes
manifestè convincuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

EPITOME,
ET COHÆRENTIATractatum Præcedentium, In una Demon-
stratione evidenti.

ostentatur. In vase etiam aureo venenum non raro propinatur. Est, inquit *Origenes*, quedam etiam diaboli castitas; est etiam diaboli modestia, gravitas, demissio. Hinc rectè monet *S. Ambrosius lib. 7. in Luc. cap. 10.* Cave versutæ disputationis venena, animam petunt, guttur invadunt, vitalibus vulnus infligunt. Nec vos moveat quod formam præterendere videntur humanam, etsi foris homo cernitur, intus bestia fremit.

Usque adeo potens est in propinandis erroribus forma ista eminentiæ virtutis, ut non raro viris etiam perspicacissimis fucum fecerit. Apollinarem hæresiam pestiferos olim errores disseminasse, nemo est etiam Sectarius qui modo non agnoscat. Ille ipse non exiguo tempore fallaci specie simulatæ virtutis, viris maximis illudere potuit. Hoc de se, aliisque fa- tentem audi *Epiphanium*, Hæresi 77. Egregius ille, ac venerabilis senex, quem nos & beate memoriæ Papa Athanasius, imo verò Catholici omnes unice dileximus Apollinarius Laodicenus, hujus dogmatis author & propugnator extitit, neque nos verosimile putabamus à tanto viro errorem istiusmodi profectum. Nec minus Pelagii specie gravi & modesta captus fuit *S. Paulinus*, & alii viri doctrinâ conspicui. Nestorii severa frons, & ostentata in publico macies, ac continentia, quam multos in ipsius errores induxerit, nobis describit *Theodoretus lib. 4. cap. 12.* ubi sic concludit, Hoc habitu, & hac simulatione populum inescans, magnam ætatis partem transegit, Christianus videri potius, quam esse studens.

Hanc artem à præcis illis quis non videt quam bellè hauserint plurimi nostri temporis Sectarii, in tradenda dogmatum novitate ad morum severitatem, ad doctrinæ rigorem, ad novam Ecclesiæ reformationem toti compositi. Quorum versutias nisi quis habeat exploratas, nihil propius erit, quam ut in fraudem inducantur, si fieri potest, etiam electi.

Hoc ne Tibi, quisquis es, unquam eveniat, Remedia quædam in promptu esse debent. Primo, in novis Scriptis, & primis congressibus, non temerè credere, sed assensum suspendere, & rem ulteriori sapientium judicio ponderandam reservare; ne quidem Angelo salutanti, & novum mysterium annuncianti assensum præbuit Virgo prudentissima, nisi prius maturè expenderet, *Quæ & qualis esset ista salu- tatio.* Secundò, suspectam habere doctrinam omnem à communi Ecclesiæ consuetudine abhorrentem. Tertiò, Si hac ratione doctrinæ sinceritatem non- dum satis perspectam habeas, restat Remedium om- ni ævo certissimum: Illam ad Lydium veritatis lapidem explorare, hoc est, ad Petram immobilem do- ctrinæ Apostolicæ, quam nobis sine periculo erroris exponit Christi in terris Vicarius, cui ipse Christus oves suas sinceræ doctrinæ pabulo in vitam æternam alendas commisit. Quem in decedendis Fidei, mo- rumque Controversiis Judicem esse infalli- bilem supra demonstravi- mus.

Quæ omnes in toto Mundo à vera Religione dissidentes, de Religionis Romane necessitate breviter convinci possint, deductione manifestâ.

SI aliquid in mundo est verum, necessariò est *verus Deus*: Cum de hac veritate præ cæteris mundus pænè universus ratione ductus consensiat: quod deducitur supra initio Tract. 1.

Si autem est *Verus Deus*, necessariò est aliqua *vera Religio*, quæ verus Deus colitur. Enti enim primo, summo, & perfectissimo, à quo cætera entia in creatione & conservatione dependent, necessariò debetur supremus cultus, & veneratio: sicut aliquam veneratio- nem & obedientiam debent parentibus, ratione origi- nis & dependentiæ, ratio ipsa nos evidenter docet: su- pra ibidem.

Si est aliqua *vera Religio*, evidens est quod illa Reli- gio sit à Deo *Revelata*. Nam etsi lumen naturæ nos doceat in genere Deum esse honorandum, illique obe- diendum, non tamen nobis ostendit in *particulari* quibus modis sit honorandus; & in quibus rebus certis ac determinatis illi obtemperare debeamus: Debet igitur accedere horum à Deo determinata revelatio.

Si est aliqua *vera Religio Revelata*, perspicuum est quod ea sit *Religio Christiana*. Quia de illa manifestè ostendi potest, quod fuerit miraculosè, hoc est, solâ virtute divinâ à Christo & Apostolis propagata, non vi armorum, aut corporis illecebris, aut aliis mediis humanis: ut ibidem supra elucidatur.

Si *Religio Christiana* est vera, necessariò vera est *Religio Catholica*, sive *Romana*. Nam si veritas Religionis Christianæ rectè convincitur ex eo, quod illa modo su- pra indicato propagata fuerit, ut omnes Christiani ad- mittunt, veritas etiam Religionis Catholicæ ex simili & miraculosâ in orbem universum propagatione ritè demonstratur: quod supra tract. 1. cap. 3. & sequen- tibus declaratur. Ergo à primo ad ultimum si neces- sariò verum credas *Deum existere*, necessariò credere debes Religionem Romanam esse veram, quod erat demonstrandum.

Porrò, Si *Catholica* sive *Romana* Religio est vera, evidenter sequitur eam nihil docere tanquam arti- culum Fidei, quod non sit verum, adeoque immune ab omni superstitione, ac corruptela. Nam hoc ipso quo illa Religio demonstrata est vera, debet omnino libera esse ab omni errore in Fide divina. Quia aliàs fe- queretur, Religionem Romanam esse veram & non veram, revelatam à Deo & non revelatam, Christianam & non Christianam, immunem ab errore in Fide & non immunem, uti præcedentia combinanti perspicuum est.

Cum igitur apud omnes, etiam Sectarios, in con- fesso sit, Religionem Catholicam Romanam, tan- quam articulos Fidei divinæ credere ac docere Invo- cationem Sanctorum, Purgatorium, Transubstan- tiationem, Primatum Pontificis, Canonem Scriptu- rarum, Ecclesiæ Catholicæ infallibilitatem, nume- rum